

HERNIEUWDE RONDGANG.

*Ingangshal in
nieuwe opstelling*

Wanneer men het museum enige tijd niet heeft bezocht zal een hernieuwd bezoek ongetwijfeld een aantal welkome verrassingen opleveren. Al direct valt op dat de souvenirstand in de ingangshall meer naar achteren is geplaatst, waarmede een tweeledige verbetering werd bereikt. In de eerste plaats kunnen groepen bezoekers, die „en bloc“ komen binnenvallen, zich thans wat ruimer bewegen en in de tweede plaats was er nu aan de korte zijde, naast de ingang naar Zaal 7, gelegenheid een verbeterde boekenstand in te richten. Een nieuwe serie foto-prentbriefkaarten is verkrijgbaar gesteld, welke veel aftrek vindt. Voor deze prentbriefkaarten is een zeer praktische verkoopbak geconstrueerd.

Zaal 7 herbergt een heterogene verzameling van de belangrijkste aanwinsten van de laatste twee jaren. Het zijn voornamelijk schilderijen, scheepsmodellen en meubelen. Op twee schilderijen zou ik in het bijzonder de aandacht willen vestigen, hoewel de andere een bezichtiging zeker ook ten volle waard zijn. In de eerste plaats dan het schilderij van J. C. Schotel „De Haven van Volendam“, dat door de heer K. van Meurs te Bussum aan het museum werd geschonken. Dit stemmige doek van een nazaat van de beroemde zeeschilder Schotel vormt een zeer welkome aanvulling van de collectie. Mejuffrouw Crena de Jongh te 's-Gravenhage schonk het schilderij, getiteld „De vis waar ieder van houdt“, dat door haar vader indertijd te Drammen (Noorwegen) in een zeemanskroeg werd aangetroffen. De herkomst was onbekend. Het stelt een visser voor die een naakte vrouw in een fuik heeft gevangen, waarbij enige omstanders hun commentaar leveren. Deze commentaar is in een onder het stuk geschilderde tekst, die een sterke Duitse invloed verraaft, weergegeven. Het doek heeft grote verwantschap met de bekende houten puibalk uit Edam, welke wellicht zelfs tot voorbeeld kan hebben gediend.

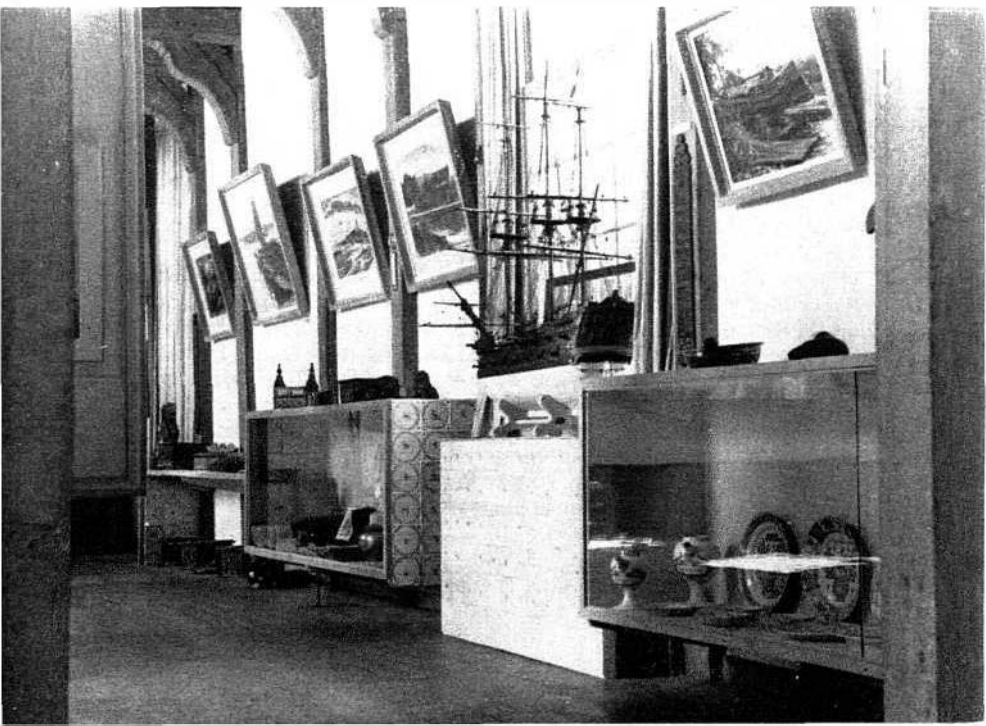
Ik kan toch niet nalaten ook te vermelden de aquarellen, pastels en tekeningen door mevrouw H. von Römer-Wegman, welke veelal de Huizer dracht tot oaderwerp hebben (de weergegeven kinderdracht is inmiddels uitgestorven) en de kloeke, heldere gouache van Van Zweden „Terschelling“.

Van de scheepsmodellén vallen vooral op het model van een fregat, welke de Slag bij Doggersbank medemaakte (1781); het stoere model van de boeier „Brics“ en het kunstig en zuiver gemaakte (nieuwe) model van een oude Enterse sompe, een inmiddels uitgestorven scheepstype uit Overijssel.

Een fraai beschilderde Zaanse tafel en een aantal Hindeloper leunstoelen met groen, rood en crème fond trekken de aandacht.

In Zaal 8 zien we de schilderijen van Van Mastenbroek weer eens opgesteld. Het is altijd prettig te ervaren hoe men het bijzonder vermogen van Van Mastenbroek weet te waarderen, om zijn (veelal technische) onderwerpen technisch juist weer te geven en toch ook een romantische sfeer te bereiken. „A happy blend“ zei een Engelse dame hiervan. Deze zelfde zaal kan in enige ogenblikken worden omgetoverd tot een filmzaal. De cabine, uit zachtboard gemaakt, is zeer onopvallend opgesteld en doet, evenals de wanden en de schotten, dienst als achtergrond van enige schilde-

Nieuwe aanwinsten in het Zuiderzeemuseum

rijen. De twee schilderijen van Vreedenburgh welke hier hangen vallen tussen de Van Mastenbroeks zeker niet uit de toon.

Zolang de restauratie van de „derde étappe” van het gebouwencomplex nog niet is voltooid moeten de bezoekers nu op hun schreden terugkeren om via de Binnenplaats naar de Visserijzaal te gaan (Zaal 2). Hier zal men, evenals trouwens in de overige zalen, kunnen constateren, dat alle opschriften en tekstbordjes thans in een soort plastic, het zgn. perspexglas, zijn uitgevoerd. Deze tekstbordjes worden algemeen gewaardeerd. Het vervaardigen is niet zo eenvoudig; alle bordjes zijn nl. aan de achterzijde in drukletters met de hand beschilderd en daarna met een vernislaag afgedekt.

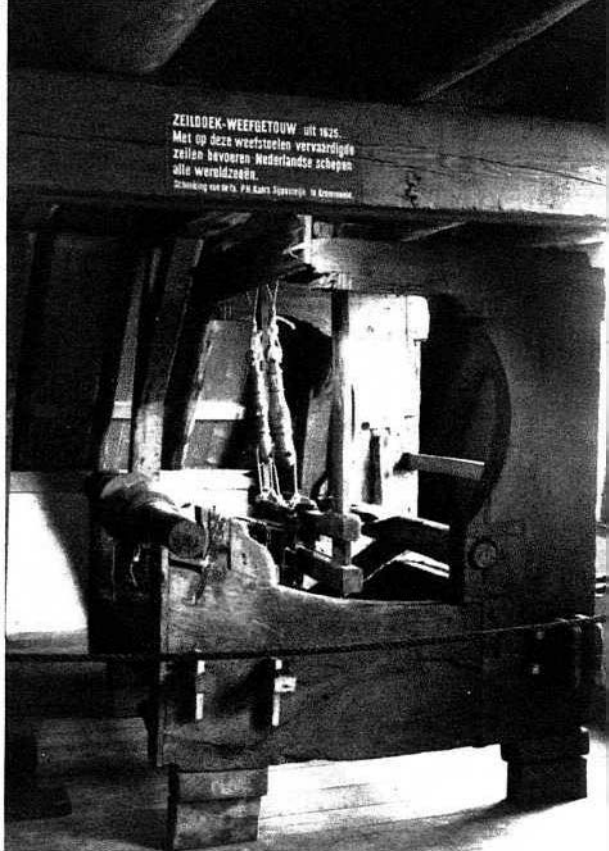
In Zaal 3 (Interieurs etc.) is het gastenboek, dat op de Hindeloper lezenaar lag, verdwenen. Mocht men de geplaatste handtekeningen gloven dan zouden Stalin en Molotof en een menigte vloot-aalmoezeniers ons museum met een bezoek hebben vereerd. Dit is volkshumor die wij niet bijzonder op prijs stellen. De Oost-Indiëvaarder is thans op sokkels geplaatst waardoor hij beter uitkomt.

In de Schilderijenzaal (Zaal 4) trekken de moderne schilderijen het meest de aandacht. Het is jammer dat de belichting in deze zaal zo moeilijk is. Hierin is wel verbetering te brengen doch door het verplaatsen van de schotten zou het rythme van de zaal weer teveel worden verstoord. De fraaie gekleurde tekeningen door Briedé van schepen en scheepsmodellen vonden een plaatsje op twee der legtafels.

De provisorisch ingerichte Maquettezaal (Zaal 5) is nog onveranderd. Hoewel de leidende gedachte voor de opstelling in deze zaal gehandhaafd zal blijven, zijn nu toch de plannen om tot een meer verantwoorde, permanente expositie te komen in een ver gevorderd stadium van voorbereiding. De „onischakeling” zal echter zeker enige jaren duren. Vele gekleurde silhouetten zullen verdwijnen; davoor in de plaats zullen komen modellen van gebouwen en groepen van gebouwen, ongeveer zoals tegen de staanders in deze zaal te zien zijn van Urker en Marker huisjes.

In Zaal 6 is de voornaamste aanwinst wel het zeildoekweefgetouw uit 1625. De Urker klederdrachten, met uitzondering van de man aan de taanketel, moesten hiervoor naar de andere zijde verhuizen. Het weefgetouw, dat precies even oud is als het Peperhuis, is een geschenk van de firma P. H. Kaars Sijpesteyn te Krommenie. Het is volledig gerestaureerd en er kunnen inderdaad weer zeildoekse banen op worden geweven. Een tweetal op ouderwetse wijze gevouwen zeildoekse banen staan er naast opgesteld, alsmede een hekel.

*Zeildoek
weefgetouw
uit 1625*

De klederdrachtpoppen, vrucht van vele experimenten, trekken altijd de aandacht. De meningen erover zijn verdeeld, doch unaniem wordt gewaardeerd dat hier bewust is gebroken met de museum-sleur van wassen poppen. Men waardeert het nieuwe; sommigen echter voegen er aan toe dat het in deze omgeving niet voldoet.

U hebt nu in gedachten weer even een rondgang gemaakt. Mocht U spoedig eens weer komen, dan liggen nieuwe gidsjes gereed. Zij zijn met zorg uitgevoerd, gedrukt op glanzend papier en van enige plaatjes voorzien. De prijs is j 0.25. Ook een nieuwe Engelse gids is verkrijgbaar. Een Franse en een Duitse gids zullen hopelijk in het komende jaar volgen.

K. Bouenbourg